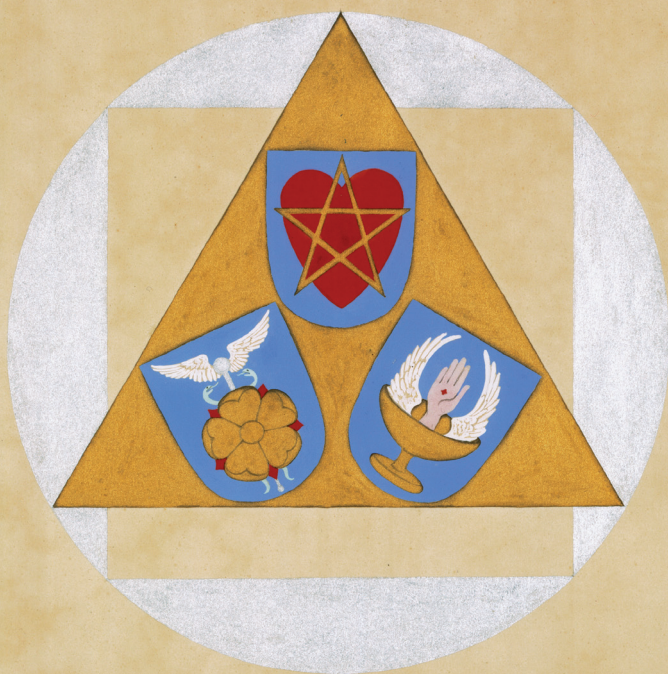

IN HET TEKEN VAN DE DRIEBOND VAN HET LICHT

LA TRIPLE ALLIANCE DE LA LUMIERE

IN HET TEKEN VAN DE DRIEBOND VAN HET LICHT

DE INTERNATIONALE CONFERENTIES VAN
HET **LECTORIUM ROSICRUCIANUM**
2001-2006-2012 IN USSAT-ORNOLAC, FRANKRIJK

Rozekruis Pers Haarlem

Colofon

Samenstelling: Peter Huijs

Redactie en correctie: Mirjam Duivenvoorden

Boekontwerp en opmaak: Studio Ivar Hamelink, Haarlem

Druk: Rozekruis Pers, Haarlem

Bindwerk: Stronkhorst, Groningen

Omslag: Monument 'Galaad', te Ussat-les-Bains, Ariège, Zuid-Frankrijk

In het teken van de Driebond van het Licht is gezet uit de Trajan (omslag),
de Perpetua (tekst) en Scala (voetnoten) en gedrukt op 90 grams Promail
Plus Natuurwit van Proost en Brand

ISBN 978-90-6732-4397

© 2015 Rozekruis Pers

Bakenessergracht 5

2011 JS Haarlem

Tel: 023-532 38 52

E-mail: info@rozekruispers.com

Website: www.rozekruispers.com

‘Formatie – Reformatie – Transformatie’

Bewaar ons devies goed, jonge vrienden! En wanneer al eens een ogenblik van vermoeidheid of ontmoediging je mocht overvallen, denk dan aan de *lapis ex coelis*, de reine steen uit de hemel, en herhaal met liefde: *Lux lucet in tenebris* – Het Licht schijnt in de duisternis!’

Antonin Gadal

Inhoud

Steenhoop der getuigenis, een woord van Catharose de Petri	8
Woord vooraf door de internationale spirituele leiding	11
Deel I	
De broederschap van het Rozenkruis	17
De Fraternitas Universalis	18
Conferentie Ussat 8-12 september 2001	29
I Praktische magie	29
II De zevenvoudige Adem Gods	34
III De wetenschap van de Grote Adem	39
IV Het gnostieke rijk in Europa	44
Deel II	
De broederschap van de Katharen	57
Brood, water en zout	58
Conferentie Ussat 9-13 september 2006	73
I De vleugels van Hermes	73
II De dag des heren	80
III Het boek van Henoch	87
IV De zeven zegels	94
V De kracht van velen	100
VI Het moederveld van de heilige geest	107
VII De werkzaamheid van de zeven stralen van de geest	111

Deel III	
De broederschap van de Graal	117
De gemeenschap	118
Conferentie Ussat 15-18 september 2012	130
I Lux lucet in tenebris	130
II Naar boven, naar binnen en naar buiten	138
III De nieuwe ethers	145
IV De zeven brieven aan de gemeenten van Asia	152
V Wat is een erfenis?	160
VI Formatie, reformatie, transformatie	165
VII Bericht aan de toekomst	173
Verantwoording van de illustraties	182

De steenhoop der getuigenis **Een woord van Catharose de Petri bij** **het monument ‘Galaad’ te Ussat-les-Bains,** **13 september 1974**

N u u met plusminus 150 leerlingen op deze voor ons allen zo gebenedijde plaats van het monument staat, om de binding tussen onze Geestesschool en de voorgaande kathaarse broederschap hecht en sterk te houden, hoop ik van harte dat u zich in deze dagen innerlijk tot het harmonische veld van de Driebond van het Licht zult weten te verheffen.

De steenhoop der getuigenis, het monument waarop momenteel uw blik is gevestigd, heeft meer dan één betekenis. Steen is het zinnebeeld van de stoffelijkheid van deze dialectische natuur. Wanneer Jezus de Heer dan ook zegt: ‘Voor en aleer wij Hem zullen zien, moet de steen weg gewenteld worden’, dan wil dat zeggen dat we de stoffelijkheid van deze natuur in ons teniet moeten doen.

Dit is onder meer de reden waarom de broederschap van het rozenkruis speciaal werkt in de stoffelijke wereld, om de mensheid daarvan te doordringen. En de broederschap van de reinen, de katharen, hebben eveneens hun arbeid verricht in dit stoffelijke wereldveld en de mensheid van hun dagen – evenals dit heden ten dage door onze Geestesschool geschiedt – gewezen op het ontstoffelijingsproces. De broederschap van de Graal daarentegen arbeid als resultaat van beide broederschappen in hoofdzaak in de

reine ethervelden! Vandaar dat de ontwaakte onvergankelijke ziel geconstrueerd wordt in het gereinigde etherveld van de mens die het pad werkelijk gaat.

Zo, op deze basis, wordt de gelouterde persoonlijkheidsmens overstraald, en eenmaal geleid door de geestziel kan hij dan evenals onze kathaarse broeders en zusters die de graal in hun eigen wezen gevonden hebben, als reine mens leven en arbeiden uit en met de vruchten van de boom des levens! Dan wordt het veld van zélf-scheppende werkzaamheid van de eniggeboren zoon Gods, in dienst van de wereldziel, de Christus, betreden!

Waar het echter nu, op dit moment om gaat is om de mogelijkheden die in de leerling aanwezig zijn – dus ook in u – tot openbaring te brengen en om het positieve benutten daarvan. Dat is dus niet een afwachten van de dingen die wel eens van buitenaf tot u zullen komen, maar ieder zal zich openbaren al naar zijn innerlijke mogelijkheden hem dit toelaten.

Met andere woorden: Een ieder van u kan zijn roeping van godswege vervullen met die krachten van onvergankelijk leven, welke hem, haar, als reine mens overstralen! Daarmee houden wij dan tezamen de schakel vast die ons van Gnosiswege bindt aan de voorgaande kathaarse broederschap, als een hechte eenheid, en aan de universele broederschapsketen Christi.

Woord vooraf

God heeft gewild, mijn zoon, dat de geestbinding door alle zielen zou worden verkregen, echter als prijs voor de wedloop. Hij heeft een groot mengvat, gevuld met de krachten van de geest, omlaag gezonden, en een boodschapper aangewezen met de opdracht aan de harten van de mensen te verkondigen:

‘Dompel u onder in dit mengvat, u zielen die dit kunt; u die gelooft en vertrouwt dat u zult opstijgen tot hem die dit mengvat omlaag gezonden heeft; u die weet tot welk doel u geschapen bent.’

Allen die aan deze verkondiging gehoor gegeven hebben en door onderdompeling in de krachten van de geest gezuiverd zijn, kregen deel aan de Gnosis, de levende kennis Gods, en werden, daar zij de geest ontvangen hadden, volmaakte mensen.

Hermes Trismegistos, Corpus Hermeticum, Boek 7

Het is een volstreekte waan te veronderstellen dat de huidige mensheid de top van de evolutie heeft bereikt of zich zelfs maar in de voorste wagon van die oneindige sterrentrein van ontwikkeling bevindt. Deze trein doorkruist de onmetelijke ruimte in een spiraalvormige dans van grote schoonheid, maar de mens bevindt zich ergens in het midden van dit voertuig, precies daar waar geest en materie, energie en stof bijna in evenwicht zijn. En omdat een precies evenwicht in feite de dood betekent, bevindt de mens zich steeds op de rand van

de afgrond. Degenen die in de voorste wagon zijn, zijn volop bezig om de mensheid in deze moeilijkste fase van de evolutie te helpen, zoals ook zij op hun beurt vroeger door nog verder ontwikkelde mensen werden geholpen. Zo vormt de mensheid als universele levensgolf een keten, een broederschapsketen, en zij die een stap vooruit zijn op de evolutieboog voelen zich verplicht degenen die na hen komen, verder te helpen.

Vanuit spiritueel oogpunt gezien bevindt de mensheid zich momenteel in een spannende strijd die als inzet heeft door te breken naar een hogere spiraal van ontwikkeling. Maar de aanwezige energie schiet vaak te kort, en in veel gevallen blijkt de zuigkracht van de materie te sterk. Er is een streven naar Licht, naar Levensenergie, naar Lichtkracht in iedere mens. Maar het is absoluut zeker dat hij als eenling met zijn huidige mogelijkheden die sprong naar omhoog niet kan volbrengen.

Al vanaf de dageraad van onze beschaving bereiken ons regelmatig 'boodschappers' van het Licht. Zij komen om zo te spreken 'uit onze toekomst' om ons duidelijk te maken, hoe en in welke richting wij onze evolutie kunnen voortzetten. En zij doen dat stap voor stap, al naar gelang de mate waarin wij als mensheid zelf onze schreden in de enig juiste richting zetten. Want een dergelijke hulp kan nooit onze eigen inspanningen vervangen. Deze boodschappers komen en gaan, want in onze levenssfeer kan nu eenmaal niets blijvend zijn. Zeker zullen zij in de toekomst nog een keer terugkomen. En met hun optreden gaat annex het omlaag zenden van 'de krater die met de krachten van de heilige geest is gevuld'.

Zo heeft zich in de loop van de tweede helft van de twintigste eeuw weer een gemeenschap van de jonge Gnosis gevormd, waarin de 'krater' opnieuw is neergedaald. En sindsdien werkt het Lectorium Rosicrucianum onafgebroken in dienst van hen, die dit mengvat naar beneden zonden. De school van het moderne Rozenkruis kent

geen andere opdracht dan alle zielen uit te nodigen: *'Dompel u onder in dit mengvat, u zielen die dit kunt!'* Want hoewel deze zielenmensen zeker met intelligentie begiftigd zijn, ontbreekt hen de geestbinding. Geest is een zeer hoge energie. Het is een supra-luminische stroom, die alles met alles verbindt, in ieder ogenblik. Deze stroom komt voort uit de Ene, uit het Goede, het middelpunt van alles. Deze Ene is het universele 'point of view' van waaruit alles begrepen kan worden.

Pas wanneer een mens met een levende ziel de binding met deze bovenzinnelijke lichtbron tot stand brengt, ontstaat er een nieuwe waarneming, een nieuw bewustzijn, een allesomvattend weten en een diep doordringend begrijpen van de zin van al het leven. Maar tot dat moment moeten we het stellen met mogelijkheden, interpretaties en een toenadering tot de waarheid, die gebaseerd zijn op vermoedens.

Geest is alomtegenwoordig. Om daarmee een verbinding te realiseren is een organische ontvangstmogelijkheid in het eigen wezen een voorwaarde. En als we dit ontvankelijk orgaan in onszelf hebben gevormd, hebben we een nieuwe intelligentie nodig om de boodschap ervan te begrijpen, want zonder een juiste innerlijke vertaling kan men de inhoud van deze boodschap niet in de praktijk van het leven uitdragen en verwerkelijken.

Het streven van de Geestesschool van het Gouden Rozenkruis is erop gericht mensen te helpen bij de opbouw van dit nieuwe bewustzijnsorgaan en ondersteuning te bieden bij de ontwikkeling van deze nieuwe spirituele intelligentie, geheel in afstemming op het ritme van de in de keten omhoogwervelende spiralen van spirituele evolutie.

Om dit werk te mogen en te kunnen doen, moest de jong-gnostieke broederschap, die met het Lectorium Rosicrucianum was gevormd, een opdracht uit die keten der broederschappen ontvangen en als

nieuwe schakel in deze keten erkend worden. De overdracht van de vurige fakkel van de spirituele traditie vond plaats tijdens twee bijzondere momenten, in 1946 en 1957, in het dal van de Ariège. Daar, in de Sabarthez, ontvingen de stichters van de moderne Gnosis, Jan van Rijckenborgh en Catharose de Petri deze opdracht. Het is om die reden dat het Lectorium Rosicrucianum gedurende tientallen jaren, in een ritmisch verloop, op die gewijde plaats bijzondere conferenties heeft gehouden, en wel met een drieledig doel:

- een bekrachtiging van de band met de broederschappelijke keten, die gestalte kreeg in de Driebond van het Licht, gevormd door de voorgaande broederschappen van de Graal, de Katharen en het Rozenkruis;
- het verkrijgen van inzicht in de voor ons liggende ontwikkelingen en
- het laten weerklinken van een nieuwe roep, gericht aan alle mensen met een levende, hunkerende of ontwakende ziel.

Sindsdien is de mensheid een nieuwe eeuw en een nieuw millennium binnengegaan. Iedere eeuw kenmerkt zich door een eigen, geheel nieuwe atmosfeer met daarin de werkzaamheid van nieuwe energieën. En aan het einde van een eeuw worden daaruit de zaden gezaaid die in de volgende eeuw – als nieuwe mogelijkheden – zullen ontkiemen, groeien en bloeien.

In dit licht gezien klonk de Ussatconferentie van 2001 als een eerste bazuinstoot voor de nieuwe ontwikkeling van de jonge Gnosis, en voor de gehele mensheid. En de conferentie van 2012 vormde de bekroning van een periode van voorbereiding. Want vanaf dat moment is een nieuw hoofdstuk in de wereldbevrijdende arbeid van de jong-gnostieke broederschap begonnen.

Met het verschijnen van dit boek, waarin de toespraken van de Ussatconferenties van 2001, 2006 en 2012 zijn opgenomen, wil de Geestesschool van het Gouden Rozenkruis van deze nieuwe impuls

getuigen – en tegelijk een nieuwe oproep richten aan de gehele mensheid, met de aankondiging dat het met de krachten van de geest gevulde mengvat, als een nieuwe graalbeker opnieuw in het midden van ons levensveld is verschenen, en op het punt staat zich als een kracht- en lichtveld in de samenleving te manifesteren. En zij nodigt alle mensen uit:

‘Dompel u onder in dit mengvat, u zielen die dit kunt; u die gelooft en vertrouwt dat u zult opstijgen tot hem die dit mengvat omlaag gezonden heeft; u die weet tot welk doel u geschapen bent.

[Want] allen die aan de gaven van God deel krijgen, zijn geen sterfelijke mensen meer, maar goddelijke mensen, die alles wat op de aarde en in de hemel is en misschien wel boven de hemel is, met de geestziel omvatten.’

Mogen zeer velen deze boodschap horen en met hun innerlijk verbinden.

Namens de internationale spirituele leiding,
Francisco Casanueva

II

De zevenvoudige Adem Gods

In Genesis 2: 7-9 lezen we: ‘En God had de mens geformeerd uit het stof van de aarde en in zijn neusgaten geblazen de adem van het leven – aldus werd de mens tot een levende ziel.’ En in Genesis 1: 27 lezen we: ‘God schiep de mens naar zijn beeld.’ In een van de brieven van Paulus, in 1 Corinthiërs 15: 45 staat: ‘De eerste mens Adam was een levende ziel, de laatste mens Adam zal zijn een levende geest.’ In deze uitspraken, waarbij wij talloze andere zouden kunnen voegen van gelijke strekking, liggen grote mysteriën verborgen. En de mens die tot bevrijdende, praktische magie wil doordringen, dient iets van deze mysteriën te doorschouwen.

God, dit is de geest, is de eerste oorzaak van alle dingen. Van deze eerste oorzaak gaat de goddelijke gedachte uit. Wanneer er staat, dat de mens naar Gods beeld en zijn gelijkenis is geschapen, dan wil dat niet zeggen dat de pre-mens volledig God is. De eerste mens was volledig *uitdrukking* van de *gedachte* Gods, uitdrukking van het gedachtebeeld Gods. Wanneer de Geest een gedachtebeeld creëert, dan is er geen sprake van een gedachtenspel zoals wij dat kennen, maar dit gedachtebeeld Gods wordt tot de wil Gods. Wij kunnen zeggen: ‘De wil is geconcentreerde gedachtekracht.’ Deze absolute wil wordt in de universele leringen de ‘Grote Adem’ genoemd, de Adem Gods, die het gedachtebeeld Gods verwerkelijkt.

Wanneer de Adem Gods op deze wijze in de oersubstantie werkzaam is, vormt zich ten eerste een krachtlijnenstructuur, een geëraamte. In die structuur wordt de Adem Gods vastgelegd als een aan de structuur inherente levensadem, als een levensvermogen. Deze levensadem heeft zeven aanzichten, die wij kunnen aanduiden als:

bewustzijn,
willen,
denken,
voelen,
instandhouding,
groei en
voortplanting, dit is openbaring.

In dit verband spreken de universele leringen van de zeven adems. Wat zo tot aanzijn komt is nog geen geest, maar een levensbeginsel, een ziel, gecreëerd door de gedachte Gods. En als deze bezielde gedachte Gods zich blijft voeden uit de bronwel van alle dingen, uit de Grote Adem, zien wij een groots wonder tot ontwikkeling komen. De levende ziel wordt door haar creatieve vermogen, door het openbaringsvermogen dat geworteld is in de 'zeven adems', van levende ziel tot een levende geest. Immers: een gedachte Gods zal niet anders dan na volkomen realisatie tot de ene, oneindige schepper, tot God, terugkeren, als volkomen gelijkwaardig.

Zo openbaart zich de verheven goddelijke cirkelgang. Iedere zuivere ziel is dus een potentiële God. Zij is geen God, maar zij heeft in zich besloten de mogelijkheid tot godswording. Om die reden kunnen we zeggen dat de gecreëerde ziel, uit de Grote Adem gedifferentieerd, een pad gaat van levende ziel tot een levende geest. Om dat pad te kunnen voleinden zal de levende ziel, de Adam of adem – de adem die voortgekomen is uit de Grote Adem – ademen in die Grote Adem. Het is haar levensbelang dat zij blijft ademen in God. De ziel beschikt over een zevenvoudig vermogen, waarvan ieder

vermogen weer zevenvoudig te onderscheiden valt. Het ademen in God is voor de volmaakte en zuivere ziel dan ook geen automatisch proces, maar een volstrekt intelligente handeling. Daarom is het stelsel van de ziel toegerust met alle mogelijkheden daartoe.

Wanneer wij een doorsnede zien van het ruggengraatstelsel, dan ontdekken wij drie kanalen. Een centraal kanaal, aan weerszijden geflankeerd door een ander. In het centrale kanaal absorbeert de in God geheven ziel door haar adem de Grote Adem, die zevenvoudig te onderscheiden valt. Deze vibratie brengt een bepaalde klank of vibratie voort in het centrale slangenvuurkanaal. De beide andere kanalen nu staan ten opzichte van deze centrale toon als een kruis en een mol in de muziek, dat wil zeggen: de zeven vibraties of klanken, die wij de zeven oertonen of oerklanken zouden kunnen noemen, kunnen als het ware door de ziel naar believen worden verhoogd en verlaagd en combinaties en variaties zijn tot in het oneindige mogelijk.

Zo reageert de ziel niet slechts op de Grote Adem, maar zij werkt er ook mee samen. Dit werken van de ziel, op het pad van levende ziel tot levende geest, wordt het spreken of ook wel het zingen genoemd, het zingen tot Gods eer, in dank, aanbidding en toewijding. Zingen, in die zin, kunnen we zien als het gevolg van uitademen, bidden is de inademing van de Grote Adem.

Stelt u zich nu de situatie voor: de volmaakte ziel assimileert de Grote Adem. Het centrale kanaal is als het ware geladen met geestvuur, en via de plexicirkels trilt dit door in het gehele systeem van krachtlijnen in de microkosmos. Het bewustzijn neemt met naar binnen geslagen blik kennis van de stem van de ene oneindige schepper. 'Adam [adem] herkent de stem van God aan de wind des daags.'

Door de reactie en de werkzaamheid van de ziel, de kruis- en molwerkingen via de beide kanalen aan weerszijden van het centrale ruggenmergkanaal, ontstaat een innerlijke, intelligente bewogenheid, die wij kunnen aanduiden als de rede. En ten slotte gaat de

wil, de geconcentreerde hogere kracht van de rede, de hogepriester in de microkosmos, over tot het uitademen, tot resoneren, tot zingen – tot praktische magie.

De ziel zingt tot Gods eer en als een harmonie klinkt het lied van zijn wezen in overeenstemming met de omstandigheden. Een golf van vibraties, gedifferentieerd in overeenstemming met noodzaak en rede, gaat ervan uit. Dit zingen openbaart zich geheel in overeenstemming met de levenssfeer waarin de ziel zich uitdrukt, en het zingen heeft daarbij tot doel de wil Gods, de Grote Adem, te realiseren in een bepaald bestaansgebied. Zingen in deze zin is dus verwerkelijking, realisatie.

Laten we nu, voordat we hierop verder ingaan, allereerst de huidige toestand van de ziel nader omlijnen. Wij constateerden dat de uit de Grote Adem ontheven zuivere ziel, Adam of Adem genoemd, een pad gaat, een pad van levende ziel tot levende geest. Dat pad is een ontwikkelingspad, een pad van evolutie. Op dat pad kunnen zich evenwel incidenten voordoen. Een half ontwikkelde ziel kan in de waan verkeren reeds een levende geest te zijn geworden en kan de haar volgende levensgolven van zielen disharmonisch beïnvloeden. Ook een half ontwikkelde ziel is een magiër. Zo kunnen wij ons voorstellen, dat er veel levensadems zijn, maar niet alle zijn zij uit God. Wanneer een ziel haar stelsel opent voor een niet in God begrepen adem, dan degenereert haar stelsel, en zij beïnvloedt op haar beurt weer andere zielen. En in die eindeloze versplitsing vergruizelt de gemeenschap van goddelijke zielen en mondt uit in toegesplitst individualisme. Al deze zielen worden sterfelijk. Waar zij niet meer direct ademen in en uit de eeuwige geest, krijgt de tijd vat op hen, en worden zij onderworpen aan de tijd. Toch gaat tot al deze zielen steeds uit het goddelijke roepen – middels de goddelijke broederschap – om de verzonken en dolende, en onophoudelijk stervende en weer geboren wordende stelsels te redden.

Jezus wordt de zielenredder genoemd; zijn levensadem – dat is: zijn bloed – wordt gestort om al deze zielen ‘zalig’ te maken. De eerste fase is, dat de stervende ziel weer gegrepen kan worden door de oorspronkelijke Grote Adem. Vervolgens zal deze ziel zich ijverig zuiveren, zich ontdoen van iedere ongoddelijke levensadem, en een geheel nieuwe bezieling zal in God ontstoken worden. In deze nieuwe radiatie gaat al het onheilige teniet en kan de oorspronkelijke reine ziel wedergeboren worden, en ten slotte zal de herboren Adam zijn pad weer aanvangen of voortzetten op het punt waar hij struikelde, en voortgaan van levende ziel tot levende geest.

Deze gehele heilige wetenschap – het proces dat wij hebben leren kennen als transfiguratie – wordt in de universele leringen ook genoemd ‘de wetenschap van de Adem’.

VII

Bericht aan de toekomst

We willen u graag verbinden met de toekomst die wij voor ons zien, inzichten die ons deel worden wanneer wij het bewustzijn verheffen tot de niveaus waar de broederschap actief is. Wij willen u graag verbinden met de toekomst die hier vandaag door ons allen geconcipieerd wordt, die hier, op aloude gnostiek-magische wijze, over ons wordt opgeroepen en in haar gehele omvang met ons wordt verbonden. Want het is toch zo, dat de ware wijzen weten dat wat morgen is, nu voorbereid wordt, en werkelijkheid is in de geestelijke atmosfeer. De ware wijsheid weet dat er geen verschil is tussen hier en daar, en tussen vandaag en morgen.

En die werkelijkheid is verblijdend, glorieus, verheven en menswaardig. Die werkelijkheid is broederschap, in de diepste zin van het woord. Die werkelijkheid omsluit alle levende wezens, doordringt alle harten, en is eenheid. En zoals vroeger in gewijde teksten wel werd aangeheven: 'glorie, glorie, glorie', zo getuigt de nieuwe werkelijkheid van 'eenheid, eenheid, eenheid'.

Wij zouden hier met elkaar willen leren beseffen, dat alles één is, voortkomend uit de Schepper, de Ene, de *creator mundi*. Dat alle mensen één zijn, één levende schepping zijn, en alles en iedereen die u om u heen ziet, dat u dat zelf bent, dat zij uw bewustzijn vormen, en u het hunne. Wij zouden met elkaar willen inzien, dat alle

voorgaande broederschappen levende werkelijkheid zijn, hier volkomen aanwezig, hier volledig verbonden met ons, die proberen ons bewustzijn te verheffen, zodat hun stralingen, hun levende hoge energieën, onze subtielste lichamen kunnen aandoen.

Wij zouden elkaar willen laten ervaren, dat vandaag de zuivere klank en toon van de kathaarse kerk van de Liefde, *Ioanna*, volmaakt helder en hoorbaar weerklinkt in het gebenedijde dal van de Ariège. Verhef u, en zie hoe Hermes nog steeds werkelijkheid *is* in het oude Egypte, 'langs de oevers van de Nijl', zoals het gedicht stelt, uitzierend over een moeitvolle en kommervolle mensheid. Mijmerend bij de een of andere poort. Kracht uitgietend vanuit Heliopolis, de stad van de zon, en tegelijk de verbinding, ja de poort vormend naar de gebieden van het volle, geestelijke leven. Een volbewust en lichtend leven dat zich deinend en golvend uitbreidt, vanuit de zonnegeest, over ons gehele zonneheelal, ons allen omvat, en overal geest, ziel en leven met ons delen wil.

Wij zouden elkaar willen laten ervaren dat het leven dat u nu leeft, één groot wonder is, één grote mogelijkheid, en dat de vermoeidheid, de zorgen, uw angsten wellicht volkomen reëel zijn, maar ook volkomen overstraald kunnen worden met die levende energie, als er in uw gemoed en in uw bewustzijn één straal van mededogen voor de ander door kan dringen.

Want mededogen opent poorten: verbindt u met de ander, en daardoor met de Ene, de Schepper, die in u en ons is, en waarvan wij een straal zijn. Mededogen biedt u Liefde's grootse offerande: namelijk het Leven, het zich altijd vernieuwende leven, dat in de nieuwe ziel geen dood meer kent, maar slechts wisseling, opgang.

Daarnaast vormen ook wij een broederschap, naar het voorbeeld en de blauwdruk van de aloude en lofwaardige broederschap van het Rozenkruis, die het universele geneesmiddel, het genezende en regenererende vuur, het panacee aan de wereld ter beschikking stelt.

Die uitgaat tot genezing van de volken. Dat panacee vormt de kern van het magnetische levende lichaam van de Geestesschool, het is het geestvonkatoom van ons levende lichaam, en deze bron is hier en nu in haar volheid aanwezig.

Een steeds groter wordende kring van broeders en zusters beschermt haar met hun bewustzijn: met een voortdurende en geconcentreerde stroom van toewijding en liefde omhullen zij deze bron. Een liefdeoffer dat de basisvibratie ervan omzet, en die zij als straling van welwillendheid, en van heling, en van verbondenheid, uitzenden over de wereld: het universele panacee.

En na deze verheven eerste gedachten van ons verenigd-zijn, hier in de tempeltent, stellen wij u graag voor enkele consequenties daarvan. Een broederschap in de zin van het rozenkruis, is iets anders dan een groep naar het Licht strevende mensen. Zij is een dragende eenheid, ingeschakeld in het werk van Christus. Zij dient te zijn: één centrale vlam, die alle harten verbindt en die in die eenheid de hoofden geschikt heeft gemaakt om bewustzijn te bezitten, en bewuste activiteit te ondernemen. Voorwaarde daartoe is eenheid van straling. Deze ontstaat waar de bipolaire verschillen te boven zijn gekomen, zij komt voort uit het bewustzijn dat al het zijnde één is. Op die eenheid van straling kan de vlam branden.

Zoals wij met elkaar onderhevig zijn aan de zwaartekracht, zo zijn wij eveneens onderhevig aan het leven, dat zich myriadenvoudig uitdrukt. Wij delen dat ene leven, niet alleen met elkaar, maar tevens met alle wezens en bewustzijnsvormen die het universum bevolken. Als het u geschonken is dit in zijn glorieuze volheid te naderen, zult u het als met een duizelig makend gevoel van geluk en zekerheid in uw innerlijk ervaren. Er is in beginsel, maar ook in potentie geen verschil tussen het leven in Mani, in Echnaton, in Boeddha en in Christus, en in u!

En u getuigt, met de discipelen op de weg naar Emmäus: 'Was ons

hart niet brandende in ons, toen hij met ons ging op de weg, en ons de schriften opende?’

Boven ons strekken zich – gode zij dank – vele levensgolven uit die allen de werken van de Ene uitvoeren; onder ons zijn de levensvelen die afhankelijk zijn van ons vermogen Licht en leven voor hen vrij te maken. En om ons heen is een mensheid die dwaalt, die in verwarring is, die aan de rand van een crisis is of er al middenin staat. Onder die mensen verschijnen de Groten, die de boodschap van de Ene brengen.

En onze jonge broederschap – met recht spreken onze grootmeesters van de jonge Gnosis – heeft zich in dat Ene ingevoegd, en ieder die zich tot ons verklaart, heeft de mogelijkheid het eigen innerlijke wezen te herstellen. Hij zal zijn plaats in het zonne-al weer in kunnen nemen. Naar de mate dat zijn innerlijk zich herstelt in de matrix van de oorspronkelijke mens, leert hij tevens de unieke betekenis van het deelgenoot zijn van een broederschap. Een veel groter doel dan hij of zij ooit heeft gedroomd: het uitstralen van mededogen en vernieuwing, en liefde. Geheel onpersoonlijk – maar ook geheel persoonlijk, omdat heel zijn wezen daarin ‘Ja’ kan zeggen.

Eén te zijn als groep, krachtig te zijn als een eik der Druïden, en de duizelingwekkende verbondenheid te ondergaan met allen die ons voorgingen: het is een heilig ervaren, het is het ingeschakeld worden in de kring van levende zielen, en het is het diepe mysterie van het offerbrood te zijn voor hen die na ons komen.

We vinden dit volmaakt weergegeven in het Onze Vader: ‘Geef ons heden ons dagelijks brood’ – en we zouden dit kunnen aanvullen met: ‘zoals wij ons brood delen met ieder die het nodig heeft.’

We vinden dit volmaakt weergegeven in: ‘Geef, en u zal gegeven worden.’

We vinden dit volmaakt weergegeven in Hermes: ‘Alles vernieuwen door alles prijs te geven, want wij ontvingen alles om niet.’

Aan het zich verheffen in de Ene, in het ene leven, is geen einde. U bent de aarde en de mensheid, u bent ook het koninkrijk, en het is nu. Wij spreken het uit in dat verheven gebed, dat zo in ere is gehouden door onze kathaarse zusters en broeders:

‘Uw koninkrijk kome, zoals in de hemel, also ook op aarde.’

En in die zin, in de Ene, schrijven wij mee aan ons bericht aan de toekomst, ja, zijn wij medescheppers van die toekomst.

In onze *Fama* lezen wij: ‘De Broederschap zou honderd jaar geheim blijven.’ En ondanks al de inspanningen van allen die daarvoor alles hebben gegeven, mogen we elkaar gerust verklaren dat dat aardig is gelukt. Waren de eerste broeders met zijn viereen, waardoor het nog verklaarbaar is dat zij onopgemerkt bleven, wij slagen erin om met vijftienduizend zeer bewuste mensen een zeer besloten groep te vormen. Maar wij hoeven dat niet te blijven. Dat kan, vanaf dit moment en vanaf deze impuls, veranderen.

Hoe? Door een programma van aanpak, met de moderne middelen die de samenleving biedt. Wij zullen die, waar we kunnen, zeker inzetten. Maar onze grootste schat is ons innerlijk Licht, dat als bewustzijn, welwillendheid, liefde van ons uitgaat. Dat hulpvaardig en ondersteunend is, maar vooral gericht op – en vervuld van – het Licht van het zonne-al, van Christus. Heft u alle scheiding op, door u los te weken uit de bipolariteit. U kunt het weigeren om de stellingen van het persoonlijke te betrekken. U kunt uw bewustzijn verbinden met de ziel!

Het zal zeker ook duidelijk zijn dat het opgaan in die eenheid van leven gepaard gaat met een nieuw bewustzijn van verantwoording. Als wij de eenheid ervaren, dan weten wij tegelijkertijd dat de toestand waarin onze samenleving verkeert, in sociaal, politiek, economisch en menselijk-onmenselijk opzicht, het gevolg is van hoe wij zijn. Dat er geen enkele reden is om zich verheven te voelen, of uitgezonderd, of bevrijd, of ingewijd.

Want de moordenaar op de kruisberg van Golgotha, naast Jezus de heer gekruisigd, dat zijn wij, dat zijn u en ik. Vooropgesteld dat u eveneens dat offer met Hem, de Andere in u, wilt volbrengen. Vooropgesteld dat u met de schepper van het Al mede-schepper wilt zijn, en dat het uw en ons leven is, dat het bericht aan de toekomst wordt. Dat men van ons zal kunnen zeggen: zij hebben waar zij konden Licht gebracht. Zij hebben zich niet verloren in de kleinheid en de beperking, maar zij hebben het Licht op de standaard geplaatst, en zij zijn lichtend geweest in hun dag.

Wij, hier vandaag verzameld, vangen de nieuwe impuls van het zon-ne-al op, in heel zijn volkomen moderne volheid, die onze bewust-zijnskernen laadt met kosmische energie om die nieuwe eenheid uit te dragen. Achter ons ligt het verleden, de periode waarin wij de polariteiten kenden, stellingen betrokken, en het oneens waren met elkaar, en met anderen.

Voor ons ligt de periode van de uitgestoken rechterhand, die wij van boven gereikt kregen, die de grootmeesters ons reikten, en die wij uitstrekken naar allen. In de eerste plaats naar ieder in onze kring, familie en vrienden, die wij kennen en waarmee wij verbonden zijn. Vervolgens naar allen, die net als wij strevende zijn om het Licht van de ziel in hun wezen op te vangen, in andere verenigingen verbonden, en die geschaard staan rond hún innerlijke kern, waaraan zij hun bewustzijn optrekken. En ten slotte naar allen die op de levensweg gaan en hun leven nog experimenterend, en consumerend beleven. Waren wij gisteren, of zijn wij vandaag nog, niet net zo?

Wij willen hermetisch denken, wij willen bewijzen dat de kwantumsprong in het bewustzijn geen science fiction is, maar een terugkeer naar de eenvoud. Voor het eenvoudige hart is immers alles mogelijk, het stelt in de eeuwigheid haar zekerheid dat alles worden zal naar het oerbeeld, dat eraan ten grondslag ligt. Het eenvoudige

hart is vol liefde, want het is de schepper, de Ene die haar vervult, en voor het één geworden hart is alles mogelijk, want het is mede-schepper.

Wij willen hermetisch denken, ons vrij bewegen in de sfeer van het abstracte denken, waarin we beseffen dat ziel, en zuivere beeltenis, en gedachte, en verheffing, en begrip, en werkzaamheid en samenhang, deze zeven, de mens van de geest uitmaken. Dat degeneratie en verval er slechts de schaduw van zijn, die wij een korte tijd doorlijden, om voor altijd zeker te zijn, werkend en voortschrijdend in de velden van het werkelijke, het oorspronkelijke mens-zijn.

Wij willen hermetisch denken, omvattend, omdat de overwinning van het Licht over de stof en het sterven allang zeker is gesteld, in Christus. In hermetisch denken weten wij, dat iedere strevende beweging zijn eigen kern van Licht heeft, want God, de Ene, heeft zijn middelpunt overal, en zijn omtrek is onbegrensd.

Over ons strekt zich deze lichtende nieuwe kosmos uit, en ieder hier aanwezig kan zich omhuld weten, opgenomen in een zeer bijzonder nieuw Aurora, een dageraad van het immer nieuwe begin.

Zie, dit is het bericht dat wij u, hier bijeen in deze vallei die de getuige was van zoveel lichtimpulsen, van onze broederschap mochten zenden. En het is een bericht dat voorafgaat aan een nieuwe uitstorting van Licht, van een ongekende intensiteit van Licht, Liefde en Leven, een impuls die als met één machtige beweging al het oude zeer uit de harten van de mensen wegvaagt en hen overstelpt met leven, met bewustzijn, met: 'eenheid, eenheid, eenheid'.

Daarin neemt onze broederschap haar bewuste plaats in, als een spiegel van zuiver geconcentreerd bewustzijn, als een gegoten zee, als een gepolijst bekken, en u, zo u wilt, eveneens.

Vrienden – onze broederschap kent geen behoefte, en ook geen ruimte, om zich te verliezen in de kleine ergernissen van het zich ophouden in de bipolaire wereld. Zij kent het tehuis van de heilige

geest, het tehuis *sancti spiritus*. Zij nodigt u uit, naar het woord van onze vader-broeder Christiaan Rozenkruis, ‘vroeg in de morgen de opgaande zon met geopend hart, ontbloot hoofd en ontschoeide voeten vrolijk en jubelend tegemoet te treden’.

Verantwoording van de illustraties

- 2 ‘De Driebond van het Licht’, door Johfra, 1957
- 10 Dolmen van Sem bij Vicdessos, Ariège, Zuid-Frankrijk
- 16 Roos in de Tempel van Noverosa, Doornspijk
- 28 ‘Het Vissenkruis’ te La Fayette, Aude, Zuid-Frankrijk
- 56 Glas-in-loodraam met het ‘Kruis van Bouan’,
De Rozenhof, Santpoort
- 72 Catharose de Petri op weg naar de ‘Cathédrale’, de Grot
van Lombrives, 1981, Ussat-Ornolac, Zuid-Frankrijk
- 116 ‘Der Tannhäuser’, Codex Manesse, ca. 1310,
Universiteit van Heidelberg
- 128-29 Interieur van de Tempeltent te Ussat-Ornolac, 2012

Aan dit boek is een DVD toegevoegd met impressies van de spontane en vreugdevolle atmosfeer die de internationale Ussatconferentie 2012 kenmerkten. Tevens geeft de beelddrager een indruk van vele activiteiten die rond deze conferentie onder het logo Convivencia werden georganiseerd. Daarin konden de verschillende werkorganisaties van het Lectorium Rosicrucianum initiatieven ontwikkelen, waarin op bijzondere wijze werd samengewerkt met geestverwante organisaties, bestuurlijke platforms uit de regio Foix-Tarascon en de Zuid-Franse pers, radio en TV en met de Bibliotheca Philosophica Hermetica.

De uitgever

